

Matre ferent Circe, Gnosto me patre Sibyllam,
 Insanam, falsam: sed cunctis deniq; factis,
 Tunc recoletis me, neq; dixerit amplius ullus
 Insanam, magnam sed uatem numinis alti,
 Cui Deus ostendit quæcunq; parentibus idem
 Antè meis, & quæ fuerint, quæ sintq; futura,
 Omnia perdocuit, mentem ueracibus implens,
 Vt mortale genus (uenturaq; quæq; fuerunt,
 Pandens) admoneam. siquidem cum dilueretur
 Mundus aquis, cum uir solus probus exuperauit
 Quidã, quem per aquas uexit domus eruta syluis,
 Et pecudes, & aues, rursus impleretur ut orbis,
 Eius ego nurus, eius item de sanguine nata,
 Cui prima acciderunt, postrema ostensa fuerunt.
 Hac tenus ore meo uera omnia prodita sunt.

Hinc uide
 tur Janus
 (qui idem
 Noe fuisse
 perhibe-
 tur) appel-
 latus bi-
 frons.

LIBER QVARTVS.

De Deo, & diuersis regioni-
 bus ac insulis.

A Vdi gens Astæ nimis, Europæq; superba,
 Hæc quæ mellifono uerissima uaticinari
 Ore paro, nostro dictata à numine magno:

De Phœ- Non oracla quidem dantis mendacia Phœbi,
 bo. Quem dixere Deum, quem falso nomine uatis
 Vani appellarunt homines: sed numine magno

De Deo. Flante Dei, quem nō hominum manus ulla dolauit,
 Mutis assimilem signis, saxoq; politis:

Nec

μητρὸς, καὶ γνωστοῖο πατρὸς φήσασι σίβυλλα, 30
 Μαινομένω ψύχτραρ, ἐπ' ἠρ ἧ γένηται ἀπαντα,
 Τίωνα μὲ μνήμιω ποιήσεϊε, κὺν ἐτι μ' ὕδεις
 Μαινομένω φήσειε, θεῶ μεγαλίω δὲ προφῆτιω.
 Ος γὰρ ἐμοὶ διηλώσεν ἅ περὶ γενετῆρσι ἐμοῖσιρ,
 Οσα τε πρώτ' ἐγένοντο, τά μοι θεὸς ἔκατέλεξε. f. ἐγνατέ
 Τῶρ μετέπειτα διέπαντα θεὸς νόω ἐγνατέθησεν, λεξε.
 ὡς τε προφῆσαι μετὰ τ' ἐσομένα, πρότ' ἔοντα,
 καὶ λέξαι θνητοῖς, ὅτε γὰρ κατελύζετο κόσμος
 ὕδασι, καὶ τις ἀνὴρ μόνος σὺδοιμήκτος ἐλείφθη.
 ὕλοτόμω ἐνὶ οἴκω ἐπιπλώσας ὕδατεσσι
 Σὺ θερσί, πῆλυοῖσι θ', ἐν' ἐμπλησθῆ πάλι κόσμος,
 Τῶ μὲν ἐγὼ νύμφη, κὺ ἀφ' αἵματος αὐτῶ ἔτέχθη. α. ἐτύχθη.
 Τῶ τὰ πρώτ' ἐγένοντο, τὰ δὲ ἔχματα πάντ' ἀπε-
 δέχθη.
 ὡς τ' ἀπ' ἐμῶ σώματος τάδ' ἀληθινὰ πάντα λε-
 λέχθη.

ΛΟΓΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΠΕΡΙ ΘΕΟΥ,
 καὶ διαφόρων χωρῶν καὶ νήσων.

Κλαῖε ἔλεος ἀσίης μεγαλάνχεο, σὺρῶπης τε, f. κλαῖε λε-
 ὡς.
 ὡσα μελιφθένησιν δια σώματος μεγάλω
 Μέλω ἀφ' ἡμετέρω παναληθέα μαντσύεσσαι,
 Οὐ ψυδῆς φοῖβ' ἄχρησμήτορος, ὅρ τε μάταιοι περὶ τῶ φοῖ-
 Ανθρωποι θεῶν εἶπον, ἐπεψύσαντο δὲ μαίτιρ· βου.
 Ἀλλὰ θεῶ μεγαλῶ, τὸν ὕ χέρες ἐπλασαν ἀνδρῶν, περὶ θεοῦ.
 Εἰδῶλοισ ἀλάλοισι λιθοξέσοισιρ ὁμοῖον.

κ ς οὔτε

Οὔτε γὰρ οἶνον ἔχει, ναῶ λίθου ἰδρυθέντα,
 Κωφότατον νωδόν τε, βροτῶν πολυαλγέα λώβλιον.
 Αλλ' ὅρ' ἰδεῖν ἔστιν ἀπὸ χθονός, ἔδ' ἐμετρῆσαι,
 Ομμασιν ἐν θνητοῖς, χεῖρ δ' ἐπ' ἐπλασε θνητῶν.
 Ὅς παθορῶν ἅμα πάντα, ὑπ' ἔδουτος αὐτὸς ὀραῖται.
 Οὐ νύξ τε Διοφρή τε καὶ ἡμέρη, ἠελίος τε,
 Ἄστρα, σελήνη τε, καὶ ἰχθυόεσσα θάλασσα,
 Καὶ γῆ καὶ ποταμοὶ, καὶ ἀγνῶν πόμα πηγῶν,
 Τίμησοντες καὶ δένδρα, καὶ ἄμπελοι, ἠδέ τ' ἐλαίαι.
 Οὔτος μοι μάστιγα διὰ φρενός ἤλασεν εἶσω,
 Ἀνθρώποις ὅσα νῦν τε καὶ ὅππότε γίνεται αὖθις,

f. οὐδενά-
της.

Ἐν πρώτης γενεῆς ἀρχῆς † ἐν δεινάτης ἀφινέσθαι,
 Ἀτρενέως καταλέξαι. ἅπαντα γὰρ αὐτὸς ἔλεξεν
 Ἐξανύων. σὺ δὲ πάντα λεῶς ἐπάειπε, σιβύλλης
 Ἐξ ὀσίου στόματος φωνήν προχέοντος ἀληθῆ.

ἢ ἀλιθινῆ
σύσβεια.

Ὀλβιοὶ ἀνθρώπων κείνοι κατὰ γαῖαν ἔσονται,
 Ὅσοι δὴ σέβξσσι μέγαρ θεῶν σύλογέοντες,
 Γεῖν φαγέειν, πιέειν τε, πεποισθότες σύσεβησιν.

αλ. ἀπαρνή-
σονται.

Οἶνός μὲν ἅπαντας † ἀποσρέψσιν ἰδόντες,
 Καὶ βωμὸς εἰσαῖα λίθων † ἰδρύματα κωφῶν.

αλ. ἀφιδρύ-
ματα κού-
φωρ.

Αἵμασιν ἐμψύχων μεμιασμένα, καὶ θυσίεσι
 Τετραπόδων, βλέψσσι δ' ἐνός θεῶ εἰς μέγα κῆδος.
 Οὔτε φόνον ρέξαντες ἀτάδαλον, ἔτε κλοπαῖον
 Κέρδος ἀπειρομ ἔλόντες· ἂ δὴ ρίγισα τέτυχται.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπ' ἀλλοτέρης κείτης πόθορ αἰχρῶν ἔχον-
 τες,

Οὔτ' ἐπὶ ἀρσενος ὑβερὶ ἀπέχθ' ἄτ' ἐσυγερλίω τε,

Nec domus est olli, saxum nec in æde sacratum,
 Voce carens, surdum, mortalibus exitiosum:
 Sed quem de terra mortali lumine non est
 Cernere, metiriq; manu, neq; fingere tactum:
 Omnes qui cernens, à nullo cernitur ipse.
 Cuius in imperio nox est tenebrosa, diesq;
 Lunaq; sideraq; & sol, piscosumq; profundum,
 Tellus & fluuij, fontesq; perennè scatentes,
 Arborei foetus, uites, animalia, oliuæ.

Hic mihi uerberibus mentem quatit acribus intus,
 Ut tum quæ nunc sunt, tum quæ uentura trahuntur,
 À primo, † undecimum donec iam uenerit æuum
 Mortali generi referam certissima. namq;
 Ipse mihi pandens narrauit cuncta. sed audi
 Omnia tu populus, dicit quæcunq; Sibylla,
 Veridicas sancto fundens ex ore loquelas.

Felices hominum illi uersabuntur in orbe,
 Qui laudare Dei supremi numen amabunt
 Antè cibum & potum, freti pietatis amore:
 Omnia qui uisu templa auertentur, & aras,
 Ex lapidum uanas stupidorum pondere moles,
 Sacrifico foedas animantum, quadrupedumq;
 Sanguine: suspicientq; Dei decus unius ingens.
 Nec diram facient cædem: neq; lucra parabunt
 Grandia per furtum: quæ sunt deterrima planè.
 Nec uetitum alterius cupient foedare cubile:
 Mascula nec turpi maculabunt corpora tactu.

Nescio de
 cimum an
 undecimū
 dicere de-
 beam.

Vera pie-
 tas.

Atq;

Atq; horum moresq; pios, uitæq; tenorem
 Haud imitabuntur reliqui, quib. improba mēs est:
 Sed tetrīs illos sannīs, risuq; sequentes,
 Affingent illis dementes crimina falsa,
 Crudeles, ipsi quæcunq; nefanda patrarint.
 Omne hominum genus est monitis accredere durū.
 Sed cum iudicium iam tandem uenerit orbis,
 Censebitq; pios homines Deus ipse, malosq;
 Atq; malos rursus tenebras detrudet ad imas:
 Tum demum noscent quàm flagitiosa patrarint.
 Terra pijs autem nutrix habitanda manebit,
 Dante Deo flatum, uitam, uictumq; sed hæc sunt
 In decimo penitus seculo omnia perficienda.
 Nunc autem à primo seculo uentura recludam.

Assyriorū Principiò Assyrii mortalibus imperitabunt
 imperium. Omnibus, ætatesq; tenebunt imperio sex:
 Ex quo coelestis sæuas ob numinis iras,
 Terras atq; homines omnes, urbesq; profundum
 Obruit æquor aquis, ex eluione redundans.
 Quos Medi tollent tumidi, soliumq; tenebunt,
Medorum. Per duo tantum secla, & eorum hæc tempore fiet:
 Nox erit in medio spacio tenebrosa diei,
 Astraq; deficient coelos, & luna globosa,
 Et tellus magni motus concussa tremore
 Vrbes euertet multas, hominumq; labores,
 Emergentq; maris fundo tunc insulæ ab imo.
 Euphrates sed cum manabit sanguine magnus,

ὄντροπον, εὐσεβίῳ τε, καὶ ἠθεα ἀνέρες ἄλλοι
 οὐ ποτε μιμήσονται, ἀναιδείῳ ποθέοντες.
 Ἀλλ' αὐτὸς χλῆν τε γέλωτί τε μυχθίζοντες,
 Νήπιοι ἀφροσύνησιν ἐπιψύσσονται ἐκείνοισι,
 ὅσ' αὐτοὶ ῥέξουσιν ἀτάσθαλα καὶ παπὰ ἔργα.
 Δύσπιστον γὰρ ἅπαν μερόπων γένος, ἀλλ' ὅταν ἦδη 30
 κόσμος καὶ θνητῶν ἔλθῃ κέρισι, καὶ θεὸς αὐτὸς
 ποιήσει, κέρων ἀσεβεῖς ἅμα τ' εὐσεβέας τε,
 καὶ τὸς διουσεβέας μὲν ὑπὸ ζόφου ἐμπαλιπέμψει,
 καὶ τότε ἐπιγνώσονται ὅσῳ ἀσεβείᾳ ἔρεξαν,
 εὐσεβέες δὲ μὲν ἔσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρξαν,
 Ἐν σὺν μαθεῖ δόντος τ' ζωὴν θ' ἅμα καὶ βίον αὐτοῖς. τιμὴν.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν δεκάτη γενεῇ μάλα πάντα τελεῖται. Laet.
 Νῦν δ' ὅτ' ἀπὸ πρώτης γενεῆς ἔσεται, τάδε λέξω.
 Πρῶτα μὲν ἀσύριοι θνητῶν ἀρξουσιν ἀπάντων,
 ἐξ γενεᾶς νόσμοιο διακρηστέοντες ἐν ἀρχῇ. τῶν ἀσυ-
 ρῶν ἀρχῆς.
 Ἐξ οὗ μινίσαντος ἐπὶ κρανίοιο θεοῖο
 Ἀνταῖσιν πόλεσιν τε καὶ ἀνθρώποισιν ἅπασιν
 Γῆν ἐκάλυψε θάλασσα, κατακλυσμοῖο ῥα γέντος,
 οὓς μῆλοι καθεκόντες ἐπὶ αὐχῆσσι θρόνοισιν. τῶν μή-
 λων.
 οἷς γενεᾶ δύο μοιῶσαι, ἐφ' ὧν τάδ' ἔσεται ἔργα.
 Νῦν ἔσται σινοτόεσσα μέση ἐν ἡμάτος ὥρη,
 Ἄσρα δ' ἀπ' ἄρανόθεν λείψα, καὶ κύνελα σελιύης.
 Γῆ δὲ κλονῶ σεισμοῖο τινασομένη μεγαλοῖο,
 Πολλὰς πλείξει πόλεις, καὶ ἔργ' ἀνθρώπων.
 Ἐκ δὲ βυθῶ τότε νῆσοι ὑπερβύψουσι θαλάσσης.
 Ἀλλ' ὅταν σφρηγῆται μέγας αἵματι πλημμύρηται,
 καὶ

Καὶ τότε δὴ μήδοις πέρσαισι τε φύλοπις αἰνή
 τῶν πέρ- Στήσεται ἐν πολέμῳ, πόρσωρ δ' ὑπὸ δόρασι μῦθοι
 σωρ. Γίπτοντες, φύξονται ὑπὲρ μέγα τίχθιος ὕδωρ.
 Πόρσωρ δὴ κρᾶτος ἔσται ὄλα νόσμοιο μέγιστον.
 Οἷς γενεὴ μία κείται ἀνακτοῦρης πολυόλης.
 Ἔσται δ' ὄσα κεν ἄνδρες ἀπύχονται κενὰ ἔργα,
 Φυλόπιδές τε, φόνοι τε, διχοφασίαι τε, φυγαί τε,
 Γύργωρ πηλυσμοί τε, ἀναφασίαι τε πολλῶν.
 Ἐλλὰς ὅταν μεγάλαυχος ἐπὶ πλάτῳ ἐλήσσοντορ
 πλύση, βρύξει δ' ἀσίδι βαρεῖαν κῆρα φέρσα.
 Αἰγύπτου Αὐτὰρ ἐς αἰγυπτῶν πολυάυλα κεν, πυροφόρον τε,
 λιμός. Λιμός ἀναρπῆν τε πόρι πλομῶν ἐν αὐτῶν
 εἴησι φοιτήσῃ, φαχνηφόρος ἠνίκα νεῖλος
 ἀλλοθί τω ὑπὸ γαῖαν ἀποκρύψει μέλαρ ὕδωρ.
 ξέρξης. Ἐλλάδι δ' ἐξ ἀσίδος βασιλῆος μέγας ἔγχος ἀφραῖς
 Νηυσὶρ ἀμετρήτοισι, τὰ μὲν βυθῶ ὕδα κέλσθη
 Γεβύσει, πλύσει δέ τε μουῖος ἀποσὶ πατεῖται.
 Ορφυγάδ' ἐν πολέμῳ δεινὴ ὑποδέξεται ἀσίς.
 κατὰ τῆς Σινελίης Σινελίης ἢ Τάλαιναρ ἐπιφλέξῃ μάλα πάσαν
 Σινελίης. Χῶμα πυρὸς μεγάλοιο, ἐρευξάμενης φλογὸς αἰτ-
 νης, (μα.
 Ἡ δὲ βροτῶν μεγάλη πεισῆται πόλις εἰς βαθὺ χῶ
 Ἔσται δ' ἐλλάδι νεῖνος, ἐπ' ἀλλήλοισι δὲ μανόντες
 Γολλὰς πηλυίξασι πόλεις, πολλὰς δ' ὀλέσασι
 Μαρνάμενοι. τὸ δὲ νεῖνος ἰσόρροπον ἀλλήλοισιν.
 Ἀλλ' ὅταν ἐς δευάτῳ γενεῖν μερόπων χρόνος ἔλθῃ,
 Καὶ τότε μὲν πέρσαις συγὰ δόλια βασιφόβος ἔσται.
 Αὐτὰρ

Tum Medi & Persæ belli certamine duro
 Confligent, & ibi Persis uincentibus hastis
 Diffugient Medi Tigris trans magna fluenta,
 Fiet & in mundo Persarum summa potestas,
 Aetas una quibus posita est sine principe felix.
 Existent & quas homines odere, malæ res,
 Conflictus, cædesq; fugæq; & seditiones,
 Excisæq; dabunt turrets urbesq; ruinas,
 Græcia cum planum tranabit ad Hellepontum,
 Et tristes Asiæ fastu feret horrida clades.
 Deinde per Aegyptum glebosam, frugiferamq;
 Frugum inimica fames totis grassabitur annis
 Viginti: cum nescio quò subter sola terræ
 Nilus aristarum pater abdet nigra fluenta.

Persarum.

Aegypti fa-
mes.

In Græcos autem ducet rex magnus in armis
 Ex Asia innumeras naues, solusq; liquentes
 Per fluctus pedibus, per terras nauibus ibit.
 Quem bello profugum accipiet miserabilis † Asia.
 Siciliam uerò miserandam, funditus omnem
 Igneus exuret torrens, immanibus Aetnæ
 Euomitus flammis, & maxima corruet altis
 Fluctibus absorpta urbs. aget et discordia Græcos,
 Atq; inter sese bellis immanè furentes
 Multas excident urbes, multosq; necabunt,
 Cum tamen inter eos anceps uictoria ludet.

Xerxes.

Hoc est, A-
sia. 2
In Sicilia.

Sed cum procedet decimum mortalibus æuum,
 Tum seruile iugum Persas, terrorq; domabit.

Porro

Porro autem sceptrū Macedo cū uictor habebit,
Alexāder. Thebis adueniet tandem expugnatio tristis,
 Inq; Tyro degent Cares, Tyrijq; peribunt.
 Totaq; littoreis Samus obducetur arenis.
 At Delus, non iam Delus, delebitur omnis.
 Et Babylon ingens uisu, certamine parua,
 Mœnibus ab nimium fidens, spes pascet inanes.
 Bactra colet Macedo: qui uerò Bactra tenebunt,
 Et Susas, fugient in Græcos protinus omnes.

* liquida cum Pyramus unda

Ad sacram littus profundens insulam adibit.
 Concidet & Sybaris, & Cyzicus, oppida quando
 Labentur magno terra feruente tremore.
 Et Rhodijs clades ueniet postrema, sed ingens.
 Nec semper Macedo dominabitur, occiduumq;
Italiae im- Surget ab Italia bellum, cui subditus orbis
perium. Subdet colla, iugis Italis seruire coactus,
 Procumbentq; tuæ Carthago funditus arces.
 Teq; olim motus, infelix Laodicea,
 Pronam consternet, rursumq; reponet in urbem.
 Tu quoq; te captam miseranda Corinthe uidebis.
 O Lybiae pingues agri, te terra tremiscens
 Pronam sparget humi, cupiesq; agitata cadendo
 Quærere diuersas fugiens uelut aduena terras.
 Armenia & tibi uis instat seruilis ab ipsa
 Italia, magnam quæ numinis eruet ædem.
 Sed cum stultitia freti, pietate repulsa,

Infans

Αὐτὰρ ἐπεὶ σιγήπῃροισι μακρολόγους αὐχθήσασιν,
 Ἔσαι λιὰ θύβασιν καὶ μετόπισθεν ἄλωσις,
 Κάρεις δ' οἰνήσασιν τύρον, τύριοι δ' ἀπολουῦνται,
 Καὶ σάμορ ἄμμος ἄπασσιν ὑπὸ ἰόνεσσι καλύψει.
 Δῆλος δ' ἐνέτι Δῆλος, ἄδικλα δὲ πάντα τὰ δῆλος.
 Καὶ βαβυλῶν μεγάλη μὲν ἰδὴν, μικρὰ δ' ἢ μάχεσθαι
 Στήσεται ἀχρήστοισιν ἐπὶ ἑλπίσι τειχιθεῖσα. (Τρωρ,
 Βάνητρα κατεινήσασιν μακρολόγους. οἱ δ' ἀπὸ βάνη-
 καὶ σάμορ φύξονται ἐφ' ἑλλάδα γαῖαν ἅπαντες
 * Οτε τύραμος ἀργυροδίνης
 Ἡῖνα προχέων ἰδρὶν εἰς νῆσον ἵηται.
 Καὶ σύβαρις πεσεῖται, λιὰ νύξινος, ἠνίνα γαίης
 Βρασομένης σειμοῖσι πίπτει αἱ πόλεις.
 Ἥξει λιὰ ροδίοισιν καὶ ὕδατορ, ἀλλὰ μέγιστορ,
 Οὔτε μακρολόγους αἰεὶ κρατὸς, ἀλλ' ἀπὸ δυσμεῶν
 Ἰταλὸς * ἀνθήσας πόλεμος μέγας, † ὡ ὑπόνομος
 Λατρεῖσας δάλορ ἔχωρ ζυγὸν ἰταλίδησι.
 Καρχηδῶν λιὰ σεῖο χαμαὶ πᾶς πύργος ἐρείσει.
 Τλήμορ λαοδίνοια, σὲ δὲ τρώσει ποτὲ σειμὸς
 Γρηνίξας, σήσει δὲ πάλιν πόλιν σύρναγγαρ.
 Καὶ σὺ νόρινθε τάλαινα, τελύ ποτ' ἐπόψει ἄλωσιν.
 Ωλυβίης μύρα καλὰ, σὲ δὲ † ἔποτ'ε βρασομένη χθῶρ f. αὐ ποτ'ε.
 Γρηνίξει, πελυῆς δὲ πλόνω πίπτει ἐπὶ γαῖαν,
 Εἰς ἑτέραν σύξιν προφυγεῖν χθόνα, οἷα μέτοικος.
 Αρμενίη δὲ τε καὶ σὲ μόνει δάλειος ἀνάγκη
 Ἰταλόθεν, νηὸρ δὲ θεῶν μέγαρ ἔξαλαπάξει.
 Ἡνίνα δὲ ἀφροσύνησι πεποιθότες, σὺσεβίην μὲν

Αλέξαν-
 δρος.

Ἰταλικὴ ἀρ-
 χή.

* f. ἀνθήσας.
 † f. ὡ ὑπὸ
 νόσμος.

Ἰταλὸς
 Ρίψισι

f. τελέσσει Ρίψσει, συγβρόν δὲ φόνορ † τελέσει πρηνήωρ,
 τουήωρ. Καὶ τότε ἄω ἰταλίνε βασιλὺς μέγας, οἷα †ε δρᾶ-

της

Νέρωρ. Φύξετ' ἄφαντος, ἄπιστος, ὑπὲρ πόρορ σύφρητοις,

Ὅπότε δὴ μητρῶορ ἄγος συγβροῖο φόνοιο

Τλήσειται, ἄλλα τε πολλαὶ καὶ σὺν χειρὶ πιθήσας.

Πολλοὶ δ' ἄμφ' ἰβρόρ ρώμης πῆδωρ αἰμάξασε,

Κείνυ ἀποδράσαντος ὑπὲρ τὴν πατέρα γαῖαν.

f. πρόμος. Εἰς σὺνίλυ δ' ἤξει ρώμης † τρόμος, ὅς πρηνήωρ

Συμφλέξας, πολέμων πολλὰς διορὶ ἀνδροφονήσει.

Ἰβδαίωρ δ' ὀλέσει μεγάλλω χθόνα εὐρναγυίαν. (σφ)

Καὶ τότε δὴ σαλαμίνα, πάφορ θ' ἄμα σφμὸς ὀλέσει

Κύπρορ ὅττωρ περὶ κλυστορ ὑπερῆλον ἐν μέλαρ ἠδωρ.

Ἀλλ' ὅπότερ χθονίης ἀπὸ ρωγάδος ἰταλίδος γῆς,

Πυρὸς ὑποσφύσας εἰς ἕρανὸρ σὺν ἰκαάνη,

Πολλὰς δὲ φλέξει πόλιας, καὶ ἀνδρας ὀλέσει,

f. αἰθαλό- Πολλὴ δ' ἠθαλόεσσα τέφρη μέγαρ αἰθέρα πλήσει

σοσα. Καὶ ψεκάδες πίπῃσιρ ἀπ' ἕρανὸρ οἷάτε μίλτος,

Γινώσπειρ τότε μινὴρ ἐπυρανίωιο θεοῖο,

Εὐσεβέωρ ὅτι φύλορ ἀνάτιορ ἐξολέησιρ.

Εἰς δὲ δύσιρ τότε νεῖπος ἐγειρομένυ πολέμοιο

ἤξει, καὶ ρώμης ὁφυγὰς μέγας ἐγχος αἰείρωρ,

Εὐφρήτῳ διαβάς πολλαῖς ἄμα μυριάσ' ἀνδρῶν.

Τλημῶρ ἀντιόχεια, σὲ δὲ πτόλιρ ἕν' ἔτ' ὄρδοιρ.

Εἴνεον ἀφροσύνης ἰταλοῖς ὑπὸ δόρασι πίπῃσιρ.

Καὶ σπῆρορ τότε λοιμὸς ἔλοι, καὶ φύλωις αἰνή.

Αἰαὶ κῦπρε τάλαινα, σὲ ἢ πλατὺν κῦμα θαλάσσης

ρίψει

Infandas facient cædes πρῶτον

Tunc ex Italia rex tanquam transfuga, magnus, Nero.

Perditus, Euphratis fugiet trans perfidus amnem,

Cum scelus infandum patrarit, matre necata:

Multaq; præterea, manibus confisus iniquis.

Et circum fanum Romanum sanguine multi

Fœdabunt terram, patrios cum fugerit ille

Trans fines. Syriam uerò Romanus adibit

Bellator, qui cum delubra cremauerit igni,

Imbuet horrendam multorum cædibus hastam,

Et Iudeorum latos populabitur agros.

Vespasia-
nus.

Tunc idem motus perdet Salamina, Paphumq;

Cum circumfusa Cyprus turbabitur unda.

* Flamma sed Italico postquam succensa furore,

In cœlum magno torrens ardore feretur,

Exuretq; urbes multas, hominesq; necabit,

Aetheraq; implebit fuligo multa, cinisq;

Et minio similes guttæ labentur ab alto:

Tunc noscenda uenit cœlestis numinis ira,

Immeritum quoniam genus occidêre piorum.

Tunc & in occasum uenient certamina belli

Surgentis, profugusq; uibrata magnus in hasta

Romanus multis traiecto Euphrate cateruis.

Infelix iam non urbem te Antiochia uocabunt,

Stultitiam propter Italis labêre sub hastis.

Et Scyrum perdet tunc pestis, & aspera pugna.

Heu Cypre infelix, te tempestatibus actam

In his duo
bus uerfi-
bus dubi-
to.

Iactabit ualidis uasti maris unda procellis.

Quæ Tibērius cōgeffit, Nero prodegit.

Ast Asia ueniet permagna opulentia, quando
 Quæ sublata domo prædiuite Roma recondit,
 Post alia inde quidem præstabit duplice summa.
 At uastans urbes Mæandri ad fluminis undas,
 Quæ sunt turritæ, perpulchræ, depopulabit
 Dira fames, fluctus atros Mæander ut abdet.
 Verùm quando fidem impietas humana fugarit,
 Audacesq; homines, uitam uiuendo scelestam,
 Improba crudeles facient, infandaq; multa:
 Nec modo iustorum rationem nullus habebit,
 Sed perdent omnes uesana mente furentes,
 Læti flagitijs, manuumq; cruore madentes:
 Tunc non iam lentus cuiquam Deus esse putetur,
 Sed genus humanum cunctum disperdere magno
 Aestu durefcens. ah uos resipiscite stulti
 Mortales, magnumq; Deum irritare cauete,
 Ponite sed gladios, gemitus, cædesq; nefasq;
 Et totum fluuio corpus mersate perenni.
 Tum manibus passis ad sidera, præteritorum
 Poscite factorum ueniam, sanateq; factis
 Impia facta pijs: nam sic Deus ipse uicissim
 Consilium uertet, neq; uos excindet, & iram
 Sedabit rursus, si uos modò mente coletis,
 Qua nil gratius est illi, pietatis amorem.
 Sin autem mihi non credetis, & impietate
 Capti, cuncta malis hæc auribus accipietis,

Admoni-
 tio ad ho-
 mines.

Ρίψαι χερσίν σου ἀναρρίψθεις ἀέλλαις.
 ἤξει δ' εἰς ἀσίλω πλῆθος μέγας, ὅπως τε ρώμη
 αὐτῆς. ἐξ ὕλης πρηνήσανον κατὰ δῖωμα
 θήνατο, καὶ δὲς ἐπέϊα τοσαυτά τις ἄλλα παρέξει.
 Κείνων δὲ πῆολίεθρα παρ' ὕδασι μαιάνδροιο,
 οὐσα πεπύργωνται πόριναλλέα, πινρὸς ὀλέσει
 λιμὸς, ὅταν μαίανδρος ἀποκρύψῃ μέλαρ ὕδωρ.
 Ἀλλ' ὅταν † συσεβίης μὲν ὑπ' ἀνθρώπων ἀπολήται *f. ἀσεβίης.*
 Γίγισ, καὶ τὸ δῖναιον, ἐπ' ἔχ' ὀσίχισι δὲ τόλμαις
 ζῶντες, ὕβριμ' ἐξέσιν ἀτάσθαλον, ἄλλα τε πολλὰ,
 εὐσεβέων δ' ὕδεις ποιεῖ λόγον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 πάντας ὑπ' ἀφροσύνης μέγα νήπιοι ἐξολέουσιν,
 ὕβρισι χείροντες, καὶ ἐφ' αἵμασι χεῖρας ἔχοντες.
 καὶ τότε γινώσκουσιν θεὸν ὑπέτι αἰὲν ἔοντα,
 32
 ἀλλὰ χρόνῳ πραινόντα, καὶ ἐξολέοντα γενεὰν
 ἀνθρώπων μάλα πᾶσαν ὑπὸ πρηνσμῶ μεγάλῳ.
 Ἀμέλει, μετὰ θεῶν βροτοὶ τάδε. ἀλλὰ μεθ' οὐτὲς *πρὸς τῶν ἀν*
 φάσγανα καὶ σοναχὰς, ἀνδρῶν ἰασίας τε, καὶ ὕβρις, *θρώπων πα*
 Ερποταμοῖς λῆσαθε ὄλον δέμας ἀναίοισι, *ραίνεσις.*
 Χεῖρας τ' ἐν ἰανύσαντες ἴς αἰθέρα, τῶν πάρος ἔργων
 συγγνώμην αἰτεῖσθε, καὶ συσεβίαις ἀσέβειαν
 Γινρὰν ἰάσαθε. † θεὸς δ' ἔξει μετάνοικον, *f. ὁ θεός.*
 οὐδ' ὀλέσει. πᾶσαι δὲ χόλον πάλιν, εἴπωρ ἅπαν-
 τες
 εὐσεβίῳ † πόριψιμον ἐνὶ φρεσὶν ἀσκήσετε. *f. τέρψιμον.*
 εἰδ' ἔμοι πείθοιθε κατόφρονες, ἀλλ' ἀσέβειαν
 στέργοντες, τάδε πάντα κήναις δέξασθε ἀπυαῖς,

Γῦρ ἔσται κατὰ νόσμον, ἐν ᾧ τόδε σῆμα τέτυκται,
 Ρωμαῖοι σάλπιγγες ἄμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 Κόσμος ἅπας μύθημα λαὶ ὀμβριμον ἦχον ἀνείη,
 Φλέξει ἢ χθόνα πᾶσαρ. ἐπ' αὐτὸν δὲ ὀλέση γένος ἀν-
 δρώων,

Καὶ πᾶσας πόλεις, ποταμούς θ' ἅμα, ἠδὲ θαλάσας
 ἐπικύσει, τάδε πάντα νόμις ἔσσειτ' αἰθαλόεσσα.
 Ἀλλ' ὅταν ἦ ἡν πᾶντα τέφρη ἀποδόεσσα γένηται,
 Καὶ πῦρ ποιμίσει θεὸς ἄσπετορ, ὁσπέρ' ἀνῆψον
 Ὀφέα καὶ ἀπολιῖν, αὐτὸς θεὸς ἐμπαλι νόσμον
 Ὅσοι δ' αὐτὸ ἐπὶ δυοσεβίησι *

Ἡμαρτορ, τὸς δ' αὖτε χυτὴ κατὰ γαῖα καλύψει.
 Ὅσοι δ' εὐσεβέησι πάλιν ζήσονται ἐπὶ γαῖαν
 Γνώμα θεῶ δόντος, ζωλεύθ' ἅμα λαὶ βίον αὐτοῖς,
 Εὐσεβείη, πάντες δὲ τότε εἴσονται χαίρειν αὐτοῖς.
 Ω μακαριστός, ἐνεῖνον ὅς ἐς χρόνον ἔσσειται ἀνῆρ.

Λάπει σί-

Λ Ο Γ Ο Σ Γ Ε Μ Ρ Τ Ο Σ.

χος. Ἄλλ' ἄγε μοι φρονέειν ἵα χρόνον^α κλεινῶν τε λατίνων,
^α κλεινόν. Ἀ^β ἦ τοι μὲρ πρώτιστα^γ μετ' ἔσομένους βασιλῆας
^β οἴ τοι. Αἰγύπτου, τοὺς πάντας ἴση κατὰ γαῖα φέρεσσι.
^γ μετ' ἔσο. Καὶ μετὰ τὸν πέλλης πολίητορα, τῷ ὑπὸ πᾶσα
 Αλέξαν- ἀντολίη διεδάμαστο, καὶ ἔσπρην πολύολθος,
 δρος. Ὀρβαβυλιῶν ἠλεγξε, νέλιον δ' ὠρεξε φιλίππῳ,
 Οὐδὲν δὲ, ὅν ἄμμωνος ἀληθῆ φημι χθόντα.
 Ρωμαῖοι. Ἔσονται γένεῆς τε λαὶ αἵματος ἀσραφάνοιο,
 Δινείας. † Ἄς ἔξει τροίην ὅς τις πωρὸς ἔχισερ ὀρμῖν.
 f. οὐς τέξει. Πολλὰς δ' αὖ μετ' ἀνακῆτας ἀρηίφιλους μετὰ φῶτας,
 αὐτὸς τούξει. Καὶ